

kommer Data frem, som viser hans Skyld. I saa Fald maa det have sin Forbliven ved hans Frikendelse, og i civile Sager skulde jeg tro, at det overhovedet ikke gik at faa Sagen for igen i Højesteret, fordi det oplyses, at der under den tidligere Procedure er indløbet en eller anden faktisk Fejl, og her er det dog en civil Sag, der er Tale om. Naar saa den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister siger: Ja, men man maa jo dog kunne rette i alle disse Ting; naar der er Fejl, maa man kunne træde op; saa tror jeg efter det, jeg har udviklet, at det kan vi ikke, og hvis den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister vil spørge mig, naar jeg mener, at der i alt Fald skal være faldet „evindeligt Tielse“ paa denne Sag, vil jeg sige, at jeg tror, at det i alt Fald maa være Tilfældet den 2. Februar, Kyndelmisse, det Øjeblik, da Kapitelstaksterne i det seneste skal være satte. Hvis Ministeriet mente, at man kunde skride ind, burde man have sørget for, at Arbejdet ude i Stiftsøvrighederne var blevet fremmet saaledes, at Materialet og Stiftsøvrighedernes Fastsættelse af Kapitelstaksterne kunde have foreligget saa betimeligt, at Ministeriet kunde være traadt op inden Kyndelmisse. Er Kyndelmisse omme, og er Kapitelstaksterne satte, har derved de Personer, som skal have deres Afgift og Ydelse efter Kapitelstaksterne, vundet en ganske bestemt Ret, som man ikke kan tage fra dem. Den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister holdt sig endelig, ligesom under første Behandling, til Moratoriet. Han sagde, at man i August havde vedtaget et Moratorium. I dette Lovforslag er der til Dels ogsaa Tale om et Moratorium, og man har i Dag i Folketinget vedtaget et Moratorium for Pantegæld. Jeg henholder mig med Hensyn dertil til, hvad jeg havde den Ære at udvikle ved første Behandling, at et Moratorium er en Udsættelse, hvor man i Realiteten ikke tager noget fra de paagældende; men dette Lovforslag er andet og mere end et Moratorium. Man tager en Del af deres Ret fra de paagældende, saaledes som jeg havde den Ære at udvikle ved første Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Den ærede Ordfører kræver for meget af mig og Ministeriet, idet han kræver, at Ministeriet skulde have rettet Kapitelstaksterne, inden det gennem deres Offentliggørelse kunde have nogen som helst Forestilling om, at der var Fejl i dem. Medens Stiftsøvrig-

hederne sidder og regner paa Kapitelstaksterne, gaar Ministeriet naturligvis ud fra, at de bliver regnet rigtigt ud. Først naar de er offentliggjorte, kan man af Statistisk Departement blive gjort opmærksom paa, at der har indsejnet sig Fejl, og først naar man er blevet gjort opmærksom derpaa, kan der være Tale om at gøre Skridt til at faa rettet Fejlen.

Oluf Jensen: Det høje Ministerium kunde godt have gjort noget, idet der allerede meget tidligere var kommet maanedlige Indberetninger. Hvis der virkelig havde været Fejl, havde Ministeriet gennem Statistisk Departement haft god Lejlighed til at se, om der var nogle Fejl. De maanedlige Indberetninger var indkommet længe før Kyndelmisse. De kommer nemlig til Ministeriet hver Maaned, sidst omkring ved den 20. Januar.

Justitsministeren (Zahle): Men naar Fejlen ligger i Sammenregningen, der først finder Sted ved Kyndelmisse, kan den dog ikke rettes før.

Oluf Jensen: Det, der her var Tale om, var, om Maksimalprisen under Beregningen var slettet eller ikke. Andre Fejl var der ikke Tale om, og det maatte man kunne se af de maanedlige Indberetninger.

Justitsministeren (Zahle): Maksimalprisen blev først sat den 1. Januar, og det er kun i Løbet af Januar Maaned, at man skal regne med den. Man kan vel ikke faa Beretning derom før ved Januar Maanedes Udgang.

Oluf Jensen: Indberetningen for Januar afgives den 15., skal være afgivet senest den 18. og skal være Ministeriet i Hænde senest den 22.

Justitsministeren (Zahle): Jeg hører nu, at Indberetningerne skal være afgivne inden den 18. Januar, men Statistisk Departement skal da ogsaa have nogen Tid til at se paa dem, og det faktiske Forhold er, at Ministeriet ikke er blevet gjort opmærksom paa, at der foreligger nogen Fejl, før den 2. Februar, ved Offentliggørelsen. Først derved fik man Øje derpaa og gjorde Ministeriet opmærksom derpaa, og først fra den Dag kunde Ministeriet gøre sin Skyldighed, at faa Fejlen rettet; thi Kapitelstaksten skal selvfølgelig være rigtig.